ကြည်မင်း

ဂုဏ်ဆိုတာ လက်ကြားယို

ကြည်မင်း၏ အမှာစကား

စာရေးဆရာအချို့သည် စာရေးသားခြင်းအပြင် နယ်လှည့်၍ စာပေဟောပြောခြင်းကိုပါ လုပ်ကြရလေ့ရှိပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်မှ စပြီး ထိုအစုထဲသို့ ကျွန်တော် ပါလာပါသည်။ မော်လမြိုင် (၃၁-၁၂-၂၀၁၀)ပွဲ၏ မှတ်တမ်းခွေကြောင့်လည်းကောင်း၊ စာပေဟောပြောပွဲတွေ များလာ၍ နာမည်ကျော်များက ပွဲချီစိပ်လာပြီး မအားလပ်ကြရာသည်ကို အလွယ် အစားဝင်နိုင် သောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ထိုအစုထဲသို့ ပါလာခြင်းဖြစ်မည်။ မိုးကုတ်၊ တောင်ကြီး စသည့် မြောက်ပိုင်းမှ ကော့သောင်းအထိ တောင်ပိုင်းသို့လည်းရောက်ဖူးပါပြီ။

ဦးအောင်သင်းနှင့် လယ်တွင်းသားစောချစ်တို့လို လူကြီးများမှအဏ ရဲသွျမ်းတို့၊ ညီမင်းညို တို့၊ အကြည်တော်တို့လို လူငယ်များနှင့်လည်း တွဲဖူးပါပြီ။

အမှန်ပြောရလျှင် ကျွန်တော်တို့လို လူမျိုးသည် စာပေဟောပြောပွဲနှင့် သိပ်မလိုက်ဖက်ပါ။ မသွားခင် ပြင်ဆင်ရတာ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်မို့ ပျမ်းမျှ လေး၊ ငါးရက်လောက်တော့ အလုပ်ပျက်တတ် သည်။ ဂျာနယ်များတွင် ပင်တိုင်ရေးနေသူများအဖို့ ဤလို လေး၊ ငါးရက်ဆက်တိုက် အလုပ်ပျက် ခြင်းသည် မကောင်းပါ။

သို့သော် ဟောပြောပွဲများတွင် ပရိသတ်နှင့် ထိတွေ့ခွင့်ရခြင်း၊ နယ်မြေ အခြေအနေကို မြင်ရခြင်း၊ ခေတ်ကို သိမြင်ရခြင်းစသော အကျိုးထူးများရှိသည်။ စာပေဝါသနာရှင် လူငယ်များနှင့် တွေ့ဆုံပြီး အမြင်ဖလှယ်ရခြင်းက စာပေဟောပြောပွဲ၏ အကြီးမားဆုံးသော အကျိုးပြုချက် ဖြစ် သည်။

ကျွန်တော်တို့ဘက်မှ ကြည့်လျှင် တစ်ပွဲနှင့်တစ်ပွဲ ပင်မ

အကြောင်းအရာကြီး ကွဲကွဲပြားပြား ဖြစ်စေရန်အတွက် စာဖတ်ရသည်။ ကြံစည်ရသည်။ ဤတွက်အတွက် အမြတ်ရသည်။ ကြံစည်ရ သည်။ သို့သော် များသောအားဖြင့် ကြံနေရသည်က ‘လူငယ်” တိုးတက်ရေးတွေ ထည့်ဟောပေး ပါဟု တောင်းဆိုမှုမျိုးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပင် ခေါင်းစဉ်ကို ၄၅ မိနစ်စာလောက် ဖြစ်အောင် ချုံလိုက်ပြီး ကျန်မိနစ် ၂၀ လောက်ကို တက်ကျမ်းလမ်းစဉ်အတွက် ယူလိုက်ရတာ တွေရှိနေသည်။ ကျွန်တော့်ပင်ကို ဆန္ဒ အရတော့ အသစ်တွေချည်း ပြောချင်သည်။ ဟောပြီးသားတွေကို ခတ်ပြားမှာ နားထောင်နိုင်ကြ သည်မဟုတ်ပါလား။

ယနေ့အထိတော့ လူငယ်ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ နယ်မြေဖွံ့ဖြိုးရေး စသည်ဖြင့် ပြောခဲ့ရသည် များရှိခဲ့ သလို စာပေဝေဖန်ရေး၊ ဗုဒ္ဓသဘောတရား၊ သမိုင်းစသည်ဖြင့် ဟောပြောခဲ့ရသည်များလည်းရှိ သည်။ ထန်းတစ်ပင်တောရတွင်တော့ နာယက ဆရာတော်က ရပ်ရွာ စီးပွားရေးအတွက် ဟောပြော ပေးပါဟုမိန့်မှာ၍ “ဂုဏ်ဆိုတာ ငွေကို ခေါ်တယ်” ဖြစ်လာသည်။ မိုးကုတ်ကို စီးပွားရေး ကျဆင်းလျက်က ပရိဟတ လုပ်ငန်းတွေင် အားသန်လှသည့် ဒေသအတွက် “လက်ခုပ် ပြည့်ရင် လက်ကြားယို” ဖြစ်လာသည်။

ဟောပြောခွင့် ရခြင်းအတွက် ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူများရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို ဖိတ်ခေါ်ကားရာတွင် ကော်မတီက ဆုံးဖြတ်၍ ဖိတ်ကြားခြင်းများရှိသလို ရန်ကုန်မှ စေတနာရှင်များက အကြံပြုပေးသောကြောင့် ဖိတ်ကြားခံရခြင်းလည်းရှိသည်။ ပုဂ္ဂလိက စပွန်ဆာကြောင့် ရောက်သွားရခြင်းမျိုးလည်းရှိသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။ စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ရန် ထက်ထက်သန်သန် ရှိလှ သော Wisdom House ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။ မိုးကုတ်ပွဲသို့ ကိုယ့်အစီအစဉ်နှင့်ကိုယ် လိုက်လံအားပေးကြသော မိသားစုဝင်သုံးဦးကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

ကြည့်မင်း

ပြည့်စုံအောင်

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ ၁၆ ရက်။

***

ဂုဏ်ဆိုတာ ငွေကိုခေါ်တယ်

ဂုဏ်

လောကဆိုတာ လုဇ္ဇတိ၊ ပလုဇ္ဇတိကောလောလို့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ခဲ့သလိုပဲ အတော်ကြီး က မောက်ကမခင်ဗျ။ အခမ်းအနားမှူးဖတ်ပြတဲ့ ကျွန်တော့်ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းကို ကြည့်ရင် ကျွန်တော့် အသက်မွေးဂမ်းကျောင်းပညာက တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်၊ အလုပ်က ကျောင်းဆရာ၊ ရေးတော့ ဂေဖန်ရေး၊ အခု ဟောပြောမယ့် ခေါင်းစဉ်က-

“ဂုဏ်ဆိုတာ ငွေကို ခေါ်တယ်”တဲ့။ ဘာဆိုင်လဲ။

(ရယ်ကြသည်)

အဲဒါပဲလေဗျာ။ ကမောက်ကမ လောကကြီးဆိုတာ (ရယ်သံများ)။ ဆရာတော်က အကျိုး ပြု ဟောပြောပွဲမျိုးဖြစ်စေချင်တယ်လို့ မိန့်ကြားထားတော့ ကျွန်တော်လည်း ဒီခေါင်းစဉ်ပေးလိုက် တယ်။

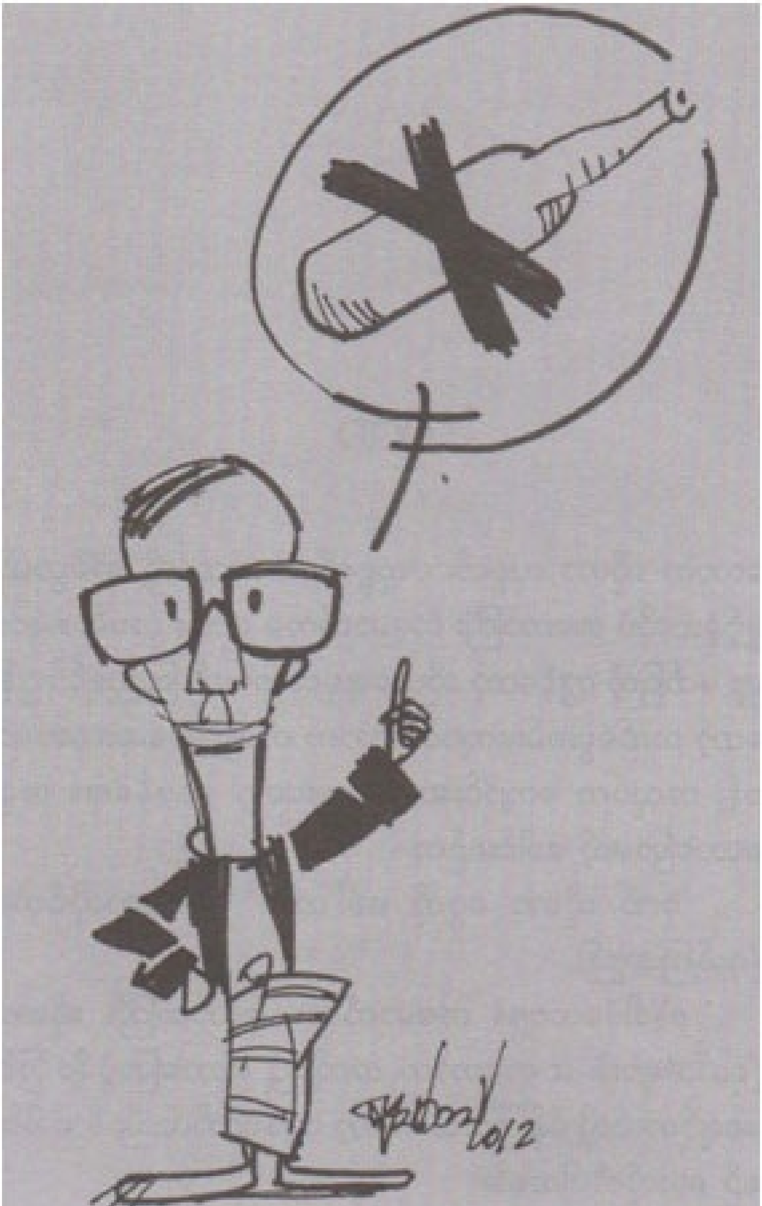

ကဲ …နားထောင်ကြည့်ကြရအောင် (ဂုဏ်သီချင်းဖွင့်ပြ) စိတ်ညစ်လို့
⍰⍰⍰⍰ အရက်ကိုသောက်တယ်⍰⍰⍰⍰ အရက်သောက်တော့ ⍰⍰⍰ သိပ်စိတ်ညစ်တယ်။

အဲဒါပဲ ကမောက်ကမဆိုတာ။ စိတ်ညစ်လို့ အရက်သောက်တယ်ဆိုတာ မလာခင်လေး မှာ သူ့အင်ထရို အတောကိုကြည့်ကြရအောင်။။။။

ဒါဒါဒီ□□□ ဒူဒူဒူးဒူး□□□ ဒါဒါဒီ□□□ဒူဒူဒူးဒူး□□□

ဒူဒူးဒုဒူ□□ ဒါးဒါဒီ

ပြီးတော့မှ ဘာမဆိုင် ညာမဆိုင် “စိတ်ညစ်လို့ အရက်ကိုသောက်တယ်” အဲဒါပဲ ကမောက် လောကဆိုတာ (ရယ်သံများ)။

စိတ်ညစ်လို့ □□□ အရက်ကိုသောက်တယ်

အရက်သောက်တော့ □□□ သိပ်စိတ်ညစ်တယ်

အကြောင်းရှာတော့ □□□ ခေါင်းမှာ ချာချာလည်□□□□

စိတ်ညစ်လို့ အရက်သောက်မှတော့ သောက်လိုက်ရင် ပျော်သွားရမှာပေ့ါ။ သောက်လို့ ပိုပြီး စိတ်ညစ်တယ်ဆိုတာ စိတ်ညစ်စရာတွေ ဖိမ်နဲ့ စဉ်းစားချင်လို့ အမြည်းကောင်းကောင်းလေးနဲ့ ဆွဲသောက်နေတာ။ တကယ်လည်း စိတ်မညစ်လို့ဖြစ်မယ်။

တကယ်စိတ်ညစ်သွားရင် ဂွပ်ခနဲ ဂွပ်ခနဲ အမူးချတာပဲ။ စိတ်ညစ်လို့ ကာရာအိုကေသွားပြီး သီချင်းဆိုတယ်။ ဘာဖြစ်လဲ။

ပျော်သွားတာပေ့ါ။ ဒီလိုပဲပေ့ါ။ ပျော်အောင် သောက်ရင် ပျော်ရမှာပေ့ါ။ ဟုတ်ပြီ သီချင်း ပြန်ကောက်ဂအောင်

“စိတ်ညစ်လို့ □□□ အရက်ကိုသောက်တယ်

အရက်သောက်တော့ □□□ သိပ်စိတ်ညစ်တယ်

အကြောင်းရှာတော့ □□□ ခေါင်းမှာရချာချာလည်”

မှားပြန်ပြီ။ မှားပြန်ပြီ၊ အကြောင်းရှာရင် အကြောင်းရမယ်။

ခေါင်းချာချာမလည်ဘူး။ အ ကြောင်းရှာတော့ ခေါင်းမှာ ချာချာလည်ဆိုတာ မရှာတတ်လို့၊ တကယ်မရှာချင်လို့၊ ရှာတတ် လောက်တဲ့ အခြေခံပညာမရှိလို့၊ ဒါကြောင့် မရှာတတ်ဘူး။ မရှာတတ်လို့ပဲ အရက်သောက်တာပေါ့ ဗျာ။

လောကမှာ အကျိုးဖြစ်မလာဘူး။ ဒါပေမဲ့ အကြောင်းရှာဖို့ အရက်သောက်တယ်ဆိုတာက တော့ သိပ်မနိပ်သေးဘူး။ အရက်သောက်တိုင်း အကြောင်းကိုရှာတွေ့မယ်သာဆိုရင် အရက်သမား အားလုံး ပညာရှိတွေဖြစ်ကုန်ကြမှာပေ့ါ။ ဉာဏ်စဉ် ၁၀ ပါးနဲ့ တရားရပြီး သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်တွေဖြစ်ကုန်ကြမှာပေ့ါ။

အကြောင်းရှာတော့ ....ခေါင်းမှာ ချာချာလည်

တစ်ခုပဲ သိတယ်

ပိုက်ဆံ မရှိရင် ....လောကကြီးမှာ...

မျက်နှာ အင်မတန်ငယ်...

ဟုတ်တာပေ့ါဗျာ။ အခုမှ အမှန်တရား ဆိုက်တော့တယ် (ရယ်သံများ)။ သူက ဘာမှ မသိ တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခုတော့ သိတယ်။

“ပိုက်ဆံ မရှိရင် လောကကြီးမှာ မျက်နှာအင်မတန်ငယ်”တဲ့။ မှန်လိုက်တာ။ ပိုက်ဆံမရှိ တော့ စားချင်တာ မစားရ။ သောက်ချင်တာ မသောက်ရ။ ရှယ်ကျဆိမ့်လေးသောက်ချင်တာ တောင် ရေနွေးကြမ်းတစ်ခွက်နဲ့ စခန်းသိမ်းခဲ့ရတဲ့ဘဝ (ရယ်သံမျာ်း)။

ကား ဝယ်ချင်တာ မဝယ်ရ။ ဟိုတယ်ဇုန်မှာ ဟိုတယ်လေး တစ်လုံးလောက် ဆောက်ချင် တာတောင် မဆောက်ရ (လက်ခုပ်သံများ)။ စင်ကာပူတို့၊ ယိုးဒယားတို့ ဈေးဝယ်ထွက်ချင်တာလေး တောင် သပြေကုန်းဈေးလောက်နဲ့ ကျေနပ်လိုက်ရ (ရယ်သံများ)။ ငယ်လိုက်တဲ့ မျက်နှာ။

“ပိုက်ဆံမရှိရင် [illegible] လောကကြီးမှာ [illegible] မျက်နှာ အင်မတန် [illegible]ငယ်”

***